

کتاب دانیال - شماره سی و دو

از شیرها تا فریب: کاوشی عمیق در باب ششم دانیال و نبوت‌های آخرالزمان

Jeff Pippenger

2023-12-27

باب ششم کتاب دانیال، سومین خط در میان شش باب نخست دانیال است که به طور مستقیم تصویری از بحران قانون یکشنبه ارائه می‌کند. در باب سوم، تمثال زرین نبوکدنصر و سه مرد شاپسته، نماد علمی هستند که برافراشته می‌شود و تمام جهان آن را می‌بیند.

آنگاه پادشاه نبوکدنصر فرستاد تا امیران، والیان و سرداران، قاضیان، خزانه‌داران، مشاوران، کلانتران و همه فرمانروایان ولایات را گرد آورند تا به مراسم افتتاح تمثالی که پادشاه نبوکدنصر برپا کرده بود بیایند. دانیال ۳:۲.

در فصل سوم، سه مرد پارسا از سجده کردن امتناع کردند و عملشان آزار و شکنجه کوره آتش را بر ایشان آورد؛ حال آن‌که دانیال در فصل ششم روزی سه بار سجده می‌کند و عمل او آزار و شکنجه چاه شیران را بر او آورد. سطر به سطر، این‌ها آزار و شکنجه قانون یکشنبه را به مثابه تصمیمی درباره پرستش نشان می‌دهند؛ تصمیمی که در هر دو مورد، پیشاپیش از سوی مؤمنان اتخاذ شده است. آنان که با ترکیب «سه و یک» که نماد صد و چهل و چهار هزار است نمایانده می‌شوند، پیش از فرا رسیدن تکان آزار و شکنجه در حقیقت تثبیت شده‌اند.

«فرشته گفت: "نفس را انکار کنید؛ باید به شتاب گام بردارید." برخی از ما فرصت داشته‌ایم حقیقت را دریابیم و گام به گام پیش برویم، و هر گامی که برداشته‌ایم به ما نیرو داده است تا گام بعدی را برداریم. اما اکنون زمان تقریباً به پایان رسیده است، و آنچه را ما سال‌ها می‌آموختیم، آنان باید در چند ماه بیاموزند. آنان همچنین چیزهای بسیاری دارند که از یاد ببرند و چیزهای بسیاری از نو بیاموزند. کسانی که نمی‌خواهند هنگام صدور فرمان، نشان وحش و صورت او را بپذیرند، باید اکنون تصمیم خود را گرفته باشند که بگویند: نه، ما آیین وحش را رعایت نخواهیم کرد.» نوشته‌های نخستین، ۶۸.

در فصل پنجم، قانون یکشنبه به پایان وحش زمین و داورای که از سوی دشمنانی که از دیوار گذشتند آورده شد می‌پردازد.

در آن شب، بلشصر، پادشاه کلدانیان، کشته شد. و داریوش مادی، در حالی که حدود شصت و دو سال سن داشت، سلطنت را به دست گرفت. دانیال ۵:۳۰، ۳۱.

در فصل ششم، مهر شدن قوم خدا، که با گذاشته شدن مهر پادشاه بر لانه شیران نشان داده شده است، مشخص می‌شود.

پس سنگی آوردند و آن را بر دهانه گودال نهادند؛ و پادشاه آن را به مهر خود و مهر سروران خویش مهر کرد تا رای درباره دانیال دگرگون نشود. دانیال ۶:۱۷.

هر سه خط به ویژگی‌های پرچمی که در ابر و در ساعت زلزله عظیم باب یازدهم مکاشفه برافراشته می‌شود، کمک می‌کنند.

و صدایی عظیم از آسمان شنیدند که به ایشان می‌گفت: به اینجا بالا آید. و ایشان در ابری به آسمان صعود کردند؛ و دشمنانشان ایشان را دیدند. و در همان ساعت زلزله‌ای عظیم رخ داد و

یک‌دهم شهر فرو ریخت، و در آن زلزله هفت‌هزار نفر از مردم کشته شدند؛ و بازماندگان به هراس افتادند و به خدای آسمان جلال دادند. مکاشفه ۱۱:۱۳، ۱۳.

باب ششم دانیال بر مهر و موم شدن قوم خدا دلالت دارد، اما به‌طور مشخص‌تر به مجازات ائتلاف «رؤسا، والیان، امیران، مشاوران و سرداران» می‌پردازد که پادشاه را فریب دادند تا دانیال را بکشد. فریب پادشاه (که نماد دولت است) موضوع نبوی مهمی است و چندین شاهد نبوی را در بر می‌گیرد. برخلاف نبوکدنصر در باب سوم و بلشصر در باب پنجم که هر دو تا پس از فرا رسیدن بحران از دانیال و سه گواه بی‌خبر بودند، «ترجیح» داریوش نسبت به دانیال پیش از وقوع بحران، زمینه‌ای متفاوت برای بحران قانون یکشنبه را نشان می‌دهد.

دانیال نسبت به دو رئیس دیگر «ترجیح داده شد»، و آن سه رئیس بر صد و بیست امیر سرپرستی می‌کردند. دانیال عمدتاً در تقابل با رؤسا و امیران قرار می‌گیرد، و بر آن دو که ائتلافی از فریب را شکل می‌دهند، ترجیح داده می‌شود؛ ائتلافی که با عدد پنج نمایانده شده است (پنج باکره نادان).

داریوش پسندید که بر سراسر پادشاهی، صد و بیست حاکم بگمارد تا بر همه قلمرو نظارت کنند؛ و نیز بر آنان سه سرپرست گمارد که دانیال نخستین ایشان بود، تا آن حاکمان به ایشان حساب پس دهند و پادشاه را زیانی نرسد. آنگاه این دانیال از سرپرستان و حاکمان برتر شمرده شد، زیرا روحی ممتاز در او بود؛ و پادشاه قصد کرد او را بر تمامی قلمرو بگمارد. سپس سرپرستان و حاکمان کوشیدند در امور مملکت بهانه‌ای بر ضد دانیال بیابند، اما نه بهانه‌ای یافتند و نه خطایی، زیرا او وفادار بود و هیچ لغزش یا خطایی در او یافت نشد. آنگاه آن مردان گفتند: ما بر ضد این دانیال هیچ بهانه‌ای نخواهیم یافت، مگر آنکه آن را در خصوص شریعت خدای او بیابیم. دانیال ۱:۶-۵.

داریوش برای نشان دادن فریبی به کار گرفته می‌شود که علیه پادشاه—که در پایان جهان نماینده ده پادشاه (سازمان ملل متحد) است—انجام می‌گیرد. این فریب به نفعی که ده پادشاه (سازمان ملل متحد) علیه فاحشه (نهاد پاپی) ابراز می‌کنند دامن می‌زند و باعث می‌شود او را «ویران و عربان» کند و «گوشتش را بخورند، و با آتش بسوزانند».

و آن ده شاخ که بر آن وحش دیدی، همان‌ها از آن فاحشه نفرت خواهند داشت، و او را ویران و عربان خواهند ساخت، و گوشتش را خواهند خورد و او را با آتش خواهند سوزاند. زیرا خدا در دل‌های ایشان نهاده است که اراده او را به‌جا آورند، و هم‌رأی شوند، و پادشاهی خود را به آن وحش بدهند، تا سخنان خدا به انجام رسد. و آن زن که دیدی همان شهر بزرگ است که بر پادشاهان زمین سلطنت می‌کند. مکاشفه ۱۷:۱۶-۱۸

سازمان ملل متحد (هفتمین پادشاهی)، نهاد پاپی را نابود خواهد کرد، با اینکه آنها به‌تازگی پادشاهی خود را به او واگذار کرده‌اند، زیرا تنها برای «مدتی کوتاه» حکومت می‌کنند.

و هفت پادشاه هستند: پنج تن سقوط کرده‌اند، و یکی هست، و دیگری هنوز نیامده است؛ و چون بیاید، باید اندک زمانی بماند. مکاشفه ۱۷:۱۰.

در زمان قانون یکشنبه، ششمین پادشاهی پیشگویی‌های کتاب مقدس، یعنی وحش زمین در مکاشفه سیزده (ایالات متحده)، به‌تازگی سلطنت هفتاد ساله نمادین خود را به پایان رسانده است؛ دورانی که در آن پنجمین پادشاهی پیشگویی‌های کتاب مقدس، یعنی وحش دریا در مکاشفه سیزده (نظام پاپی)، در طول آن هفتاد سال نمادین باب بیست‌وسوم اشعیا به فراموشی سپرده شده بود.

و در آن روز واقع خواهد شد که صور، هفتاد سال، بر حسب ایام یک پادشاه، به فراموشی سپرده خواهد شد؛ پس از پایان هفتاد سال، صور مانند یک فاحشه سرود خواهد خواند. بریطی برگیر، در شهر بگرد، ای فاحشه‌ای که به فراموشی سپرده شده‌ای؛ نغمه‌ای دل‌انگیز بنواز، سرودهای بسیار

بخوان، تا به یاد آورده شوی. و پس از پایان هفتاد سال واقع خواهد شد که خداوند به صور سر خواهد زد، و او به مزد خود بازخواهد گشت، و با همه ممالک جهان بر روی زمین زنا خواهد کرد. اشعیا 15:23-17.

در زمان قانون یکشنبه، هفتمین پادشاهی نبوت‌های کتاب مقدس، یعنی ده پادشاه (سازمان ملل متحد)، آغاز به حکمرانی می‌کند، اما تنها برای مدت کوتاهی؛ زیرا آنگاه پادشاه ارشد آن ده پادشاه کار خود را برای واداشتن تمام جهان به همسو شدن تحت ساختار وحش، که ترکیب کلیسا و دولت است و با عنوان «تصویر وحش» نمادین می‌شود، آغاز می‌کند.

و دیدم وحشی دیگر که از زمین برمی‌آمد؛ دو شاخ مانند بره داشت و چون اژدها سخن می‌گفت. همه قدرت وحش نخستین را در حضور او اعمال می‌کند و زمین و آنان را که در آن ساکن‌اند وادار می‌کند که وحش نخستین را بپرستند، همان که زخم مرگبارش شفا یافته بود. و آیات بزرگ به جا می‌آورد، چندان که در برابر دیدگان مردم آتش را از آسمان بر زمین فرود می‌آورد؛ و به وسیله آن معجزاتی که قدرت داشت در حضور وحش انجام دهد، ساکنان زمین را فریب می‌دهد و به ساکنان زمین می‌گوید که برای آن وحش، که از شمشیر زخمی شده و زنده مانده بود، تمثالی بسازند. مکاشفه ۱۱:۱۳-۱۴.

یکی از عناصر اصلی نمادپردازی وحش زمین (ایالات متحده)، که چون بره آغاز می‌کند و در پایان مانند اژدها سخن می‌گوید، سخن گفتن آن است. در زبان پیشگویانه، سخن گفتن نشان‌دهنده اقدام مقامات قانون‌گذاری و قضایی است.

"گفتار ملت، عمل مقامات قانون‌گذاری و قضایی آن است." مناقشه بزرگ، ۴۴۳.

وقتی ایالات متحده نخستین بار همچون بره‌ای سخن گفت، قانون اساسی ایالات متحده را تدوین کرد و بدین‌سان سرزمینی را به‌عنوان پناهگاهی برای کسانی که از آزار و اذیت دستگاه پاپی و پادشاهان اروپا می‌گریختند، بنیان نهاد.

و زمین به زن یاری رسانید، و زمین دهان خود را گشود و سیلاب را که اژدها از دهان خود بیرون افکند، بلعید. مکاشفه یوحنا ۱۶:۱۲.

در پایان هفتاد سال نمادین، وحش زمین دوباره سخن می‌گوید، اما این بار همچون اژدها، زیرا عبادت روز یکشنبه را تحمیل می‌کند که نشان اقتدار پاپی است. وقتی نشان اقتدار پاپی تحمیل شود، نهاد پاپی به یاد آورده می‌شود، و وی زمانی به یاد آورده می‌شود که فرمانی که هرگز نباید فراموش می‌شد، رعایتش غیرقانونی اعلام می‌شود.

روز سبت را به یاد داشته باش تا آن را مقدس بداری. شش روز مشغول کار باش و همه کارهای خود را انجام بده؛ اما روز هفتم سبت خداوند، خدای تو است. در آن هیچ کاری مکن: نه تو، نه پسر و نه دختر، نه غلامت و نه کنیزت، نه چارپایانت، و نه بیگانه‌ای که درون دروازه‌هایت است. زیرا خداوند در شش روز آسمان و زمین و دریا و هرچه در آنهاست را آفرید و روز هفتم آرام گرفت؛ از این رو خداوند روز سبت را برکت داد و آن را تقدیس کرد. خروج ۲۰:۸-۱۱

در پی ارتداد ملی، ویرانی ملی فرا می‌رسد و سه قدرتی که جهان را به سوی آرماگدون سوق می‌دهند دست به دست هم می‌دهند.

«با صدور فرمانی که برخلاف قانون خدا، نهاد پاپی را الزام‌آور می‌سازد، ملت ما به‌طور کامل از راستکاری جدا خواهد شد. وقتی پروتستان‌یسم دست خود را از فراسوی شکاف برای فشردن دست قدرت رومی دراز کند، و هنگامی که بر فراز ورطه دست در دست روح‌گرایی نهد، و زمانی که

تحت نفوذ این اتحاد سه‌گانه کشور ما هر اصل قانون اساسی خود را، به‌عنوان حکومتی پروتستان و جمهوری، نفی کند و برای ترویج اکاذیب و گمراهی‌های پاپی تمهیداتی فراهم آورد، آنگاه خواهیم دانست که زمان عمل شگفت‌انگیز شیطان فرا رسیده و پایان نزدیک است.» شهادت‌ها، جلد ۵، صفحه ۴۵۱.

هنگامی که «پروتستانیسیم» (ایالات متحده)، «قدرت رومی» (واتیکان) و «روح‌گرایی» (سازمان ملل متحد) بر سر قانون یکشنبه دست به دست هم می‌دهند، آغاز می‌کنند جهان را به سوی آرماگدون سوق دادن؛ که چنین نمایان می‌شود: نخست جهان را وادار می‌کند اقتدار یک حکومت واحد جهانی را بپذیرد؛ حکومتی که از کلیسا و دولت تشکیل شده است و در آن کلیسا بر این رابطه مسلط است. قدرت معجزاتی که توسط وحش زمین به کار گرفته می‌شود، نه تنها زناکاری فاحشه‌صویر با پادشاهان زمین را موجب می‌شود، بلکه «سخن گفتن» تصویر جهانی وحش را نیز تحمیل می‌کند. طبق تعریف نبوی، این بدان معناست که حکومت واحد جهانی باید یک نهاد قانون‌گذاری (مستقر در نیویورک) و یک نهاد قضایی (مستقر در لاهه) داشته باشد.

و به‌وسیله همان معجزاتی که قدرت داشت در حضور وحش انجام دهد، ساکنان زمین را می‌فریبد؛ و به ساکنان زمین می‌گوید که برای آن وحش، که از ضربت شمشیر زخمی شده بود و زنده ماند، صورتی بسازند. و او قدرت یافت که به صورت وحش روح بدهد تا صورت وحش هم سخن بگوید و هم باعث شود که هر که صورت وحش را پرستش نکند، کشته شود. و همه را، کوچک و بزرگ، توانگر و فقیر، آزاد و برده، وادار می‌کند که نشانی بر دست راست یا بر پیشانی خود بگیرند؛ و تا کسی نتواند خرید و فروش کند، مگر آن‌که آن نشان، یا نام وحش، یا عدد نام او را داشته باشد. در این‌جا حکمت است: هر که فهم دارد، عدد وحش را بشمارد، زیرا عدد انسان است؛ و عددش ششصد و شصت و شش است. مکاشفه یوحنا 13:14-18.

وحش زمین (ایالات متحده)، تمام جهان را فریب خواهد داد تا تصویری جهانی از وحش را بپذیرند؛ همان تصویری که ایالات متحده در روندی که به قانون یکشنبه انجامید و سرانجام اجرای آن را تحمیل کرد، پدید آورده بود. سپس به دولت واحد جهانی اختیار خواهد داد تا قوانین خود را با مجازات مرگ و/یا مجازات‌های اقتصادی به اجرا درآورد. فریب داریوش پادشاه، نمادی از فریب پادشاهان است که بارها در نبوات شناسایی شده است؛ زیرا هنگامی که وحش زمین واداشتن جهان به پذیرش حکومت واحد جهانی را آغاز می‌کند، استدلالی که برای مجبور کردن جهان به پذیرش این ترتیبات به کار می‌رود این است که قدرتی که ملت‌ها را به خشم آورده است (اسلام)، باید با جنگی جهانی مورد مقابله قرار گیرد.

ایالات متحده نشان اقتدار پاپی را به اجرا می‌گذارد، زیرا داورهای خدا در دوره منتهی به قانون یکشنبه چنان وضعیت بحرانی‌ای را در ایالات متحده پدید آورده بودند که کار به آنجا رسید که پیشنهاد شد با بازگشت به خدای کاتولیسیم، سختی‌های اقتصادی رو به افزایش پایان یابد. با این حال، در هنگام قانون یکشنبه، دشمنی که از زیر دیوار کوتاه‌تر خزیده بود، داور ویرانی ملی را به همراه می‌آورد.

و آنگاه فریبکار بزرگ مردم را متقاعد خواهد کرد که آنان که به خدا خدمت می‌کنند، موجب این بلاها هستند. آن گروهی که نارضایتی آسمان را برانگیخته‌اند، همه گرفتاری‌های خود را به گردن کسانی خواهند انداخت که اطاعتشان از احکام خدا سرزنشی همیشگی برای قانون‌شکنان است. اعلام خواهد شد که مردم با نقض سبب یکشنبه خدا را می‌رنجانند؛ که این گناه بلاهایی را به بار آورده که تا زمانی که رعایت یکشنبه به‌طور سختگیرانه الزام نشود پایان نخواهد یافت؛ و اینکه کسانی که الزامات فرمان چهارم را مطرح می‌کنند و بدین‌سان حرمت یکشنبه را از میان می‌برند، آشوبگران مردم‌اند و مانع بازگشت آنان به لطف الهی و رفاه دنیوی می‌شوند. بدین‌سان همان

اتهامی که در روزگار قدیم علیه خادم خدا مطرح شد، بر پایه‌هایی به همان اندازه استوار تکرار خواهد شد: «و چون آخاب ایلیا را دید، آخاب به او گفت: آیا تو آن کسی هستی که اسرائیل را به آشوب می‌اندازی؟ و او پاسخ داد: من اسرائیل را به آشوب نینداختم؛ بلکه تو و خاندان پدرت، زیرا شما احکام خداوند را ترک کرده‌اید و تو از بعلم پیروی کرده‌ای.» اول پادشاهان ۱۸:۱۷، ۱۸. و چون خشم مردم با اتهامات دروغین برانگیخته شود، نسبت به فرستادگان خدا روشی بسیار مشابه با آنچه اسرائیل مرتد نسبت به ایلیا در پیش گرفت، دنبال خواهند کرد. مناقشه بزرگ، ۵۹۰.

در «ساعت» «زلزله بزرگ» باب یازدهم کتاب مکاشفه، «وای سوم» اسلام، که همان «شیپور هفتم» نیز هست، به صدا درمی‌آید و ملت‌ها را به خشم خواهد آورد. آن خشم ملت‌ها علیه اسلام به کار گرفته خواهد شد تا جهان را بفریبند و به پذیرش همان وعده پوچی وادارند که همین تازگی برای «وحش زمین» ناکام مانده بود. آن وعده پوچ این است که با تسلیم شدن در برابر اقتدار کاتولیسیم، چنان‌که با «نشانه اقتدار پاپی» نمایانده می‌شود، داورهای فزاینده خدا متوقف خواهند شد. آن وعده، که بی‌اثر بودنش برای ایالات متحده از پیش ثابت شده بود، سپس به‌عنوان وعده‌ای به جهان وحشت‌زده به کار گرفته خواهد شد.

چنین مطرح خواهد شد که اگر تنها کشورهای جهان توافق کنند و اجازه دهند برای مقابله با جنگ‌هایی که اسلام به بار آورده است دولت واحد جهانی برقرار شود، ثبات بازخواهد گشت. اسلام همان قدرتی است که در کتب مقدس معرفی شده و همه انسان‌ها را علیه اسلام گرد هم می‌آورد، اما آن گردهم‌آیی فریب‌ناپذیری پادشاهان است.

و فرشته خداوند به او گفت: اینک آبیستن هستی و پسری خواهی زایید و نام او را اسماعیل خواهی نهاد؛ زیرا خداوند رنج تو را شنیده است. و او مردی وحشی خواهد بود؛ دستش بر ضد همه خواهد بود و دست همه بر ضد او؛ و در برابر همه برادران خود ساکن خواهد شد. پیدایش ۱۶:۱۱، ۱۲.

اسماعیل پدر روحانی دین اسلام است. درست است که محمد، پدر اسلام، تا قرن هفتم در تاریخ ظهور نکرد، اما قوم‌های باستانی ظاهری همان‌هایی هستند که خدا برای نشان دادن مردم روحانی در روزهای آخر به کار می‌برد.

چنین می‌گوید خداوند، پادشاه اسرائیل، و فادی او، خداوند لشکرها: من اول و من آخر هستم، و جز من خدایی نیست. و کیست مانند من که ندا دهد و اعلام کند و آن را برای من مرتب سازد، از زمانی که قوم قدیم را مقرر کردم؟ و چیزهایی که در راه‌اند و آنچه خواهد آمد را به ایشان بنمایانند. اشعیا ۴۴:۶، ۷.

پیش از تولد اسماعیل، نام او نهاده شد و نقش نبوی‌اش مشخص گردید. دست‌های نوادگان روحانی او «بر ضد هر کس» خواهند بود، و «دست هر کس» نیز بر ضد «او» خواهد بود. و برخلاف آموزه ابلهانه لیبرالیسم ترقی‌خواه، کتاب مقدس تعلیم می‌دهد که اسماعیل «در حضور همه برادران خود ساکن خواهد بود.» آنان در فرهنگ پیرامون خود جذب نمی‌شوند، بلکه بسیاری آن را محکوم می‌کنند، علیه آن اعتراض می‌کنند و به آن حمله می‌برند. روح اسماعیل این است که «او» «مردی وحشی خواهد بود.» این تصور که در ایمان اسلامی طبقه‌ای صلح‌جو وجود دارد نه در کلام خدا تأیید می‌شود و نه در قرآن.

فریب دو رئیس و صد و بیست امیر در باب ششم دانیال، نشان‌دهنده همان فریبی است که بر ده پادشاه تحمیل می‌شود، وقتی به این باور کشانده می‌شوند که هدف و فوریت برپایی یک حکومت واحد جهانی، زیر کنترل روم، رسیدگی به بحران فزاینده جنگ‌افروزی اسلامی است که «وای سوم» به شمار می‌آید. هنگامی که تصویر وحش برپا شود و قدرت «سخن گفتن» به آن داده شود، جهان، اما

زمانی که دیگر دیر شده است، درخواهد یافت که مقاصد دستگاہ پاپی معطوف به کسانی است که سبت روز هفتم را نگاه می‌دارند (دانیال)، نه دشمنی که از دیوار جنوبی بی‌نگهبان رخنه کرده است.

کلام خدا از خطر قریب‌الوقوع هشدار داده است؛ اگر این هشدار نادیده انگاشته شود، جهان پروتستان تنها زمانی درخواهد یافت که مقاصد واقعی روم چیست که برای گریختن از دام، دیگر دیر شده باشد. او بی‌سروصدا در حال قدرت‌گیری است. تعالیم او نفوذ خود را در تالارهای قانون‌گذاری، در کلیساها و در دل‌های انسان‌ها اعمال می‌کند. او بناهای رفیع و عظیم خود را برمی‌افرازد که در زوایای پنهان آنها جفاهای پیشینش تکرار خواهد شد. پنهانی و بی‌آنکه کسی به او ظن ببرد، نیروهای خود را تقویت می‌کند تا چون زمان ضربه فرا رسد، مقاصد خویش را پیش ببرد. تمام آنچه می‌خواهد جایگاهی برتر است، و این هم‌اکنون دارد به او داده می‌شود. به زودی خواهیم دید و احساس خواهیم کرد که مقصود عنصر رومی چیست. هر که به کلام خدا ایمان آورد و از آن اطاعت کند، بدین وسیله مورد سرزنش و جفا قرار خواهد گرفت. نبرد بزرگ، ۵۸۱.

قریب سازمان ملل متحد که از سوی پاپیت انجام می‌شود و انتقام را در دل‌هایشان برمی‌انگیزد، بارها در کتاب مقدس به تصویر کشیده شده است و داستان داریوش نمونه‌ای برجسته از این حقیقت است. این نیرنگ ابتدا در ایالات متحده به انجام می‌رسد و سپس در سراسر جهان تکرار می‌شود. این حقیقت در داستان ایلیا و ایزابل، و نیز در داستان یوحنا تعمیددهنده و هیرودیاس، و همچنین در مصلوب شدن مسیح نمایان است. خشمگین کردن ملت‌ها توسط اسلام، حربه‌ای است که قدرت پاپی به کار می‌گیرد و برای او موضعی برتر فراهم می‌آورد تا حافظان سبت را در سراسر جهان مورد حمله قرار دهد.

نخستین اشاره به اسلام، معرفی اسماعیل در کتب مقدس است، و نقشی که برای اسلام در پایان جهان مشخص شده—این‌که جهان را دچار وحشتی فراگیر کند تا هر پیشنهادی را به‌عنوان راه‌حل بپذیرند—همان چیزی است که امکان تحقق آن فریب را فراهم می‌آورد. آن فریب همان چیزی است که سازمان ملل متحد (ده پادشاه) را برمی‌انگیزد تا اراده خدا را به انجام رسانند و بپذیرند که پادشاهی خود (هفتمین پادشاهی) را به دستگاہ پاپ (وحش) واگذار کنند.

فریبی که داریوش و پیشگویی‌های دیگر آن را به تصویر کشیده‌اند، نقش اسلام در به خشم آوردن ملت‌ها و علت نهایی نابودی نهاد پاپی به دست سازمان ملل متحد را در بر می‌گیرد، و به همان اندازه مهم، اوضاع و احوال پیرامون معمای پادشاهی هشتم را نیز مشخص می‌کند؛ یعنی آن‌که از آن هفت است و به‌عنوان سر بابل مدرن منصوب می‌شود.

«دانیال در لانه شیران» نمود پیشگویانه بسیار پیچیده‌ای است، اما درک آن تنها زمانی میسر می‌شود که روش‌شناسی «سطر بر سطر» به کار گرفته شود.

ما باب ششم دانیال را در مقاله‌ی بعدی ادامه خواهیم داد.

"وقتی ما به‌عنوان یک قوم درک کنیم که این کتاب برای ما چه معنایی دارد، در میان ما احیای عظیمی دیده خواهد شد." شهادت‌ها برای کشیشان، ۱۱۳.